

Per sentit comú, sobirania alimentària

MIQUEL ÀNGEL MARIA
www.miquelmaria.cat

Sé d'un senyor que es guanya la vida transportant cols de Barcelona cap a Brussel·les; allà buida el camió, i el torna a carregar amb cols belgues -idèntiques a les catalanes- que duu a vendre a Barcelona. A ambdós llocs, el preu final de venda de la col estrangera és inferior al de la col local. Un amic, cooperant a l'Equador, treballa diversificant la producció agrària dirigida al consum local per lluitar contra la mala alimentació -distinta de la desnutrició- de molts camperols, víctimes dels monocultius exportables que dicta el mercat; això, en un país amb un índex de productivitat agrària dels més alts del món.

Ambdós casos no són més

“Els episodis cíclics de fam estan assegurats, però no hi ha mercaderia que no sigui objecte d'especulació”

que la cara i la creu d'un mateix fenomen: el desgavell que genera la creixent especialització agrícola mundial i la consideració dels productes del camp com una mercaderia, abans que com un aliment. Com que això és així, els episodis cíclics de fam estan assegurats, perquè no hi ha cap mercaderia al món que no sigui objecte d'especulació. L'alternativa passa pel sentit comú de la sobirania alimentària: tot poble hauria de tenir garantida la pròpia alimentació a través de la producció dels seus aliments lligada a les seves tradicions culturals i als mercats locals, corregida amb la importació dels aliments que no pogués produir. Però bé, supòs que això deu ser massa radical, herètic i tot, per a l'ortodòxia mercantil. •

Abocats a un cercle viciós

La FAO i el PAM alerten de les 'crisis perllongades' que pateixen els països més pobres, causades per desastres, conflictes i males institucions. Proposen que es replantegi la manera amb què es presta ajuda a aquests indrets afectats

Text: **Cristian Anglora**
Foto: **Agències**

PALMA Un total de 22 països s'enfronten a 'crisis perllongades' per crisis alimentàries repetides i una incidència de la fam extremadament alta a causa d'una combinació de calamitats naturals, conflictes i la debilitat de les institucions. Aquesta és la conclusió que es desprèn de l'informe *L'estat de la inseguretat alimentària al món 2010*, elaborat pel Fons de l'ONU per a l'alimentació i l'agricultura (FAO) i el Programa mundial d'aliments (PAM). Fruit de l'estudi, ambdós organismes mundials proposen que es replantegi la manera en la qual es presta ajuda a aquests països, on hi ha 166 milions de persones subnodrides.

Segons ambdues institucions, pateixen 'crisi perllongada' aquells indrets on s'ha produït una crisi alimentària durant vuit o més anys entre 2001 i 2010, reben més del 10% de l'ajuda estrangera en forma d'assistència humanitària i es troben en l'elenc de països de baixos ingressos i dèficit d'aliments. Per tant, una gran part de l'assistència que arriba a aquests territoris és en forma d'ajuda alimentària d'emergència.

Amenaces continuades

Així les coses, no resulta sorprenent que aquestes crisis perllongades es transformin en un cercle viciós que s'autoperpetua, ressalten en el pròleg de l'informe el director general de la FAO, Jacques Diouf, i la directora executiva del PAM, Josette Sheeran. “Representen amenaces continuades i greus per a les vides i els mitjans de sub-

sistència i, a mesura que passa el temps, recuperar-se'n pot ser cada cop més difícil”, subratllen.

En l'àmbit mundial, prop del 10% de l'ajuda oficial al desenvolupament és en forma d'assistència humanitària, mentre que als països amb crisis prolongades aquest percentatge és molt més elevat. A Somàlia, per exemple, el 64% de l'assistència és de tipus humanitari, mentre que al Sudan aquesta xifra arriba al 62%. Aquests dos darrers països reben

LA XIFRA

22

Més d'una vintena de països pateixen crisis perllongades.

Els 22 països identificats com els que pateixen crisis prolongades són: Afganistan, Angola, Burundi, República Centreafricana, Txad, República del Congo, Costa d'Ivori, Corea del Nord, República Democràtica del Congo, Eritrea, Etiòpia, Guinea, Haití, l'Iraq, Kenya, Libèria, Sierra Leone, Somàlia, Sudan, Tadjikistan, Uganda i Zimbabue. •

La crisi perllongada fa referència a aquells països que acumulen una crisi alimentària durant vuit o més anys entre 2001 i 2010

Els organismes d'ajuda internacional consideren que l'ajuda oficial que reben els països afectats s'ha d'enfocar a llarg termini

Solidaris